

have havt Ordet, dreiede sig væsentlig om Tilstanden i andre Lande, og derved skal jeg ikke opholde mig. Kun stod det mig ikke rigtig klart, hvad det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) egentlig mente med disse Inspektører, der ikke skulde have lige Ansvar; den ene skulde altsaa være Underinspektør (Bajer: Ja!) Den ene skulde altsaa være Overinspektør, og den anden Underinspektør; den ene af dem skulde da maaste være en Inspektrice, og denne Overinspektør og denne Inspektrice skulde da selv arrangere indbyrdes, hvorledes de vilde samvirke til Fabriklovens Overholdelse. — Jeg kunde ikke have det Ringeste imod, at der var en kvindelig Læge for Pigebørnene, og naar det var en praktiserende Læge, tror jeg heller ikke, at det fra Ministeriets Side vilde møde nogen Vanskelighed, at en saadan blev antagen i Fabrikken. — Udsaldet er altsaa, at dette Lovforslag har gjort et godt Indtryk paa mig, og jeg tør sige paa Danmarks firdige Arbeidere, og at Stemningen er afgjørende for Regjeringens Forslag, paa det ene Punkt nær, kan jeg sige, i § 2 med 10 Aar i Stedet for 12 Aar, medens man derimod tror at kunne være mindre vel tjent med Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget. Jeg skal imidlertid gjentagende takke den høitærede Minister for Fremførelsen af denne Sag og udtale min Glæde over, at Loven har fundet saa varm Paasjønneelse, som den har fundet, uagtet der kan paapeges adskillige Kynker, som den endnu har, men som vel maa kunne udflettes; det spaaer nemlig, at den vil gaa godt igjennem. — Der er et Punkt i Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, der er mig uforklarligt. Der staar rigtignok ogsaa i dette Lovforslag i Overensstemmelse med Regjeringens Forslag: „Under Maaltiderne maa de i §§ 2, 2det Stykke, og 3 ommeldte Børn og unge Mennesker ikke opholde sig i noget til Fabrikken eller Værkstedet hørende Rum, hvori der paa den Tid arbeides“, samt endvidere „hvor Arbeidets Beskaffenhed medfører, at Luften i Arbeidsrummet opfyldes af Støv eller andre for Sundheden skadelige Stoffer, kan det af Sundhedspolitiet paabydes, at der anvises Arbeiderne et særligt Rum, i hvilket de i deres Fritid kunne opholde sig og indtage deres Maaltider“; men hvorledes skal man forholde sig under Maaltiderne f. Ex. i en Papirfabrik, som gaar uafbrudt Dag og Nat? En saadan Fabrik gaar nu uafbrudt, men den er ikke opfyldt af Støv eller Deslige, og Lovforslaget siger kun, at Sundhedspolitiet kan paabyde, at Maaltiderne skulle holdes i særskilte Rum, naar Arbeidsrummet er opfyldt af Støv. Da der nu ikke er Støv i en saadan Papirfabrik, men Fabrikken dog gaar uafbrudt sin Gang, er altsaa Betingelsen for, at Sundhedspolitiet kan gribe ind, ikke tilstede i dette Tilfælde. Det høie Landsting har paa enkelte Punkter gjort sig til af, at det var Stormeister med Hensyn til at redigere og at omredigere Re-

gjerings Lovforslag, men med Hensyn til denne Paragraf kan jeg ikke tillægge det høie Landsting noget overordentligt Redaktionstalent. — Det tør maaste være mig tilladt at slutte med et Spørgsmaal til den høitærede Minister, som vel egentlig ikke berører denne Sag, men som jeg fremkommer med i Anledning af den, og da jeg nødig vil vælge en høitidelig Form for et saadant lille Spørgsmaal, haaber jeg, at den høitærede Formand tillader, at jeg fremsætter det. Jeg vil da spørge den høitærede Regjering og særlig den høitærede Indenrigsminister, om han ikke skulde være villig til i en kommende Rigsdagssamling — jeg finder nemlig ikke Anledning til at betvøle, at den høitærede Minister vil blive paa sin Plads endnu i adskillige Rigsdagsamlinger — at forelægge en Lov, som omtrent har det Indhold, at Arbeidsgiveren forpligtes til at yde Tilskud til Underhold af de Arbeidere, som ere komne til Stade i og under Arbeidets Udførelse, samt ligeledes Tilskud til Familien af de Arbeidere, som omkomme under Udøvelsen af deres Overv. Dette Spørgsmaal ligger udenfor denne Lov, og det kunde derfor aldrig falde mig ind at tale videre derom her, men jeg har heller ikke villet vælge den høitidelige Form af en Forespørgsel. Det er altsaa ikke en Forespørgsel, men blot et Spørgsmaal, som jeg retter til den høitærede Minister, om han ikke ser sig i Stand til at forelægge et saadant Lovforslag. — Jeg skal slutte med at ønske det foreliggende Forslag en hurtig og lykkelig Gang gennem Thinget.

Bajer: Der faldt en lille Bemærkning fra det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kosbø), som jeg maa sige et Par Ord til, nemlig en Bemærkning med Hensyn til den § 7, som stod i det oprindelige Regjeringsforslag, men som blev udstemt i Landstinget, og som jeg ikke omtalte før, fordi den ikke staar i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal med Hensyn dertil oplyse, at den Gang dette Lovforslag blev forelagt i Landstinget den 7de Januar d. A., gjennemlæste jeg det strax og standsede ved denne Paragraf, idet jeg søgte nogen Tvivl om, hvorvidt den var rigtig. Jeg nærede nemlig Tvivl om, at man virkelig kunde naae det, som man dermed tilsigtede; thi ved en saadan kunstig og streng Afskillelse imellem Rjømnene opnaar man meget ofte det Modsatte af det, som man tilsigter, og istedetfor at hindre Uædeligheden fremmes den tidt derved. Jeg havde ikke selv nogen bestemt Mening derom, og jeg henvendte mig derfor skriftlig til en Dame, som ikke er Dansk, men som har megen Kyndighed i saadanne Sager (Munterhed). Ja, det er maaste et uheldigt Udtryk, men der er aldeles ikke noget Latentligt derved, det forsikker jeg, og naar jeg siger, at det er en Dame, som har særdeles Kyndighed i saadanne Sager, saa mener jeg dermed en Dame, som har helliget hele sit Liv til at forbedre Kvindens Stilling i alle mulige Forhold. Jeg beder